

תת"ע 7333/05/14 - מדינת ישראל נגד יוסף לוי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7333-05-14 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 52200778141

בפני	כב' השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יוסף לוי

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 11.04.14 בשעה 23:45 נהג ברכב מ.ר. 67-495-36 (להלן: "הרכב") ברח' יצחק שדה 7 רמלה, ללא רישיון נהיגה שתוקפו פקע בשנת 1989, עבירה לפי סע' 10 (א) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961.

הכפירה:

הנאשם כפר וציין "אין לי רישיון משנת 89, אין לי אוטו, אני לא נהגתי, אני הוצאתי את הכלב מהאוטו".

פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העיד:

שמעון דיין (להלן: "השוטר")

ערך הזמנה לדין וכתב אישום ת/1, דוח עיכוב ת/2

השוטר חזר על האמור בדו"ח כולל נסיבות האירוע ותשובתו של הנאשם:

סיפר כי ראה את הנאשם נכנס לחניה, כאשר הוא הגיע 100-150 מ' מהרכב והיה מקביל אליו (עמ' 7 ש' 29-31).

הנאשם ישב ברכב מונע התבקש לדומם מנוע (עמ' 8 ש' 24-25, עמ' 9 ש' 17-18,).

העד מבהיר כי לא ראה את תחילת הנסיעה, ושהנאשם מוכר לו, כדרוש לחקירה וידוע לו שיש לו בעיות עם הרישיון (עמ')

8 ש' (9-11).

פרשת הגנה:

הנאשם בחר להעיד וסיפר כי אין לו רכב, אין לו ר.נ. והוא לא נהג. לגרסתו החלון הרכב נשוא האישום היה פתוח והכלב שלו קפץ לתוך הרכב והוא נכנס לרכב להוציא אותו.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את עדות השוטר, ואת עדות הנאשם עיינתי במסמכים ולאחר ששקלתי את טענותיהם, התרשמתי מהופעתם בבית המשפט והזהרתי את עצמי כי המדובר בעדות יחידה במשפט פלילי, מצאתי שהתביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה, וכי יש להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום ואנמק:

הנאשם מודה שאין ברשותו רישיון נהיגה משנת 1989.

מעדות הנאשם עולה כי היה בזמן ובמקום וברכב נשוא האישום.

טענתו העיקרית שהוא לא נהג ברכב.

גרסתו של עד התביעה תועדה במסמך שנערך בעת ביצוע העבירה (ת/1).

בנסיבות המקרה, פירט העד כי ראה את הנאשם מקרוב נוהג ואף מכיר אותו מעבודתו, התקרב אליו הנאשם פתח את החלון והשוטר ביקש ממנו לדומם מנוע.

השוטר הסביר לנאשם את מהות העבירה והשלכותיה ורשם לו הזמנה לדין.

השוטר רשם את תשובתו של הנאשם אשר מודה בנהיגה "נסעתי לאחותי אחרי שבועיים שעברתי צינתור".

השוטר העיד בצורה ברורה ומהימנה על האירוע.

השוטר נחקר ארוכות ע"י ב"כ הנאשם, וגרסתו לא קרסה.

השוטר חזר על דבריו הרשומים בדוח הגיע למקום מקצה הרחוב 100-150 מ' עד הרכב, ראה את הרכב מונע כ-4-3 מ' מהחניה עת הרכב נכנס לחניה ליד ביתו, העד היה עם הפנים לרח' לכיוון חניית בית הנאשם (עמ' 6 שורה 6-32, עמ' 7 ש' 29-32).

העד מסר מס' פרטים אשר לא נרשמו בדוח אולם ציין בחקירתו כי האירוע זכור לו והנאשם מוכר לו (עמ' 6 ש' 8, ש' 11-12, עמ' 7 ש' 13).

העד שלל את האפשרות שהנאשם נכנס לרכב כדי להוציא את הכלב השלו

"הנאשם נהג ברכב. הנאשם החנה את הרכב, הוא אמר לי שהוא בא לאחר בית חולים הוא היה אצל אחותו. זו נסיעה קצרה" (עמ' 12 ש' 1-2).

גרסתו של הנאשם תומכת באופן כללי בגרסת השוטר, הנאשם אישר כי היה בתוך הרכב נשוא האישום, הרח' בו בצועה העבירה הינו רחוב קצר 200 מ', עבר 3 צינתורים, ומכיר את השוטר.

גרסתו של הנאשם שהחלון הימני של הרכב היה פתוח והוא קפץ לרכב ע"מ לקחת את הכלב ואף לחץ על הברקס (עמ' 12 ש' 16), אינה מפורטת. הנאשם לא מסר הסבר ברור כיצד הוא נכנס לרכב, והסברו היחד שהוא קפץ לרכב אינו הגיוני.

בתשובתו הראשונית לדוח מסר כי נסע ברכב, על אף שהשוטר נחקר ארוכות לא נשאל דבר לגבי תשובתו של הנאשם כפי שנרשמה בדוח, על כן הנני קובעת כי המדובר בעדות "כבושה" שנשמעה לראשונה בפני בית המשפט.

לאור כל האמור, הנני מאמינה לגרסת השוטר כי הבחין בנאשם נוהג ברכב ומחנה אותו. אני מעדיפה את גרסת התביעה על פני גרסת הנאשם אשר לא נסתרה, גרסתו של הנאשם אינה הגיונית, על כן כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה ומרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.